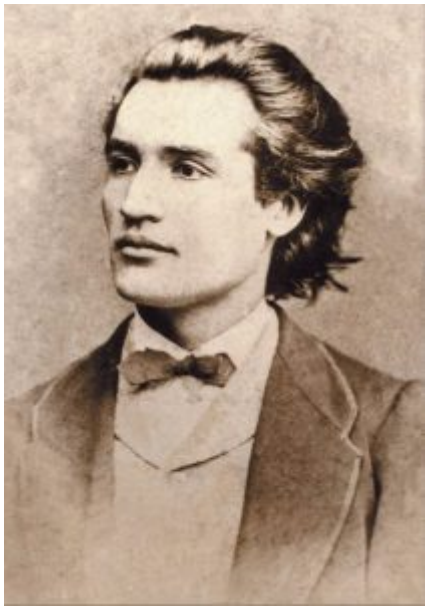
AUSTRO-UNGARIA [„ŞI NON E VERO, E BEN TROVATO…”] – de Mihai Eminescu [1 iunie 1877]

si non e vero, e ben trovato şi s-ar putea întâmpla ca în şcoalele secundare ungureşti să se introducă de la anul limba turcească în locul celei greceşti vechi ca studiu obligatoriu. În urma urmelor, ce-ar şi pierde Ungaria înlocuind limba grecească veche cu cea turcească. Se ştie că cultura turcească e mult mai presus decât cea grecească. Demosten ar fi înlocuit prin procesele – verbale ale noului parlament din Constantinopole, Plato prin istoria vestitului Nastratin-hogea, Aristofan prin”întroducerea în arta caraghioşilor „, artă despre a cării înţelegere ungurii au dat strălucite dovezi în vremea din urmă. Să sperăm deci că în interesul culturei omeneşti îndeobşte, limba turcească va deveni limba Academiei ungureşti din Pesta.

Am împărtăşit şi noi indulgenţilor cititori un specimen de exerciţiu stilistic al ziarului Kelet din Cluj şi am spus că efectul unor asemenea caraghioslâcuri este în Ungaria totdeuna o măsură guvernamentală oarecare; în cazul de faţă dizolvarea

comitetelor româneşti formate pentru a veni în ajutorul societăţii Crucii Roşie din Bucureşti. Pretestul a fost că prin formarea unor asemenea comitete se prejudiţiază stricta neutralitate a statului unguresc. La ordinul de disoluţiune al prefectului de Sibiu, d-na Iudita Măcelariu (prezidentă comitetului de dame) răspunse astfel: Statul nostru (unguresc) e în relaţii amicale atât cu Turcia cât şi cu România şi, dacă nu este crimă în patria noastră a simpatiza cu turcii (precum o fac d-nii maghiari), nu poate fi crimă dacă româncele au compătimire şi simpatie pentru sângele lor propriu. În fine principiul neutralităţii nu se atinge prin împrejurarea că cetăţenii statului constituie comitete pentru ajutoriul răniţilor oricării părţi, ci neutralitatea se violează tocmai oprind constituirea unor asemenea comitete. Îndealtfeli d-na Măcelariu se obligă a primi, ca persoană privată, toate ofertele în bani şi obiecte ce i se vor trimite de – acuma ‘nainte.

MIHAI EMINESCU
OPERA POLITICA
1870 – 1877
ALBINA, FAMILIA, FEDERATIUNEA, CONVORBIRI LITERARE, CURIERUL DE IASI
EDIŢIE CRITICĂ ÎNTEMEIATĂ DE P E R P E S S I C I U S
EDIŢIE CRITICĂ ÎNGRIJITĂ DE MUZEUL LITERATURII ROMÂNE
Coordonator DIMITRIE VATAMANIUC
Editura Academiei RSR, 1980
Pag. 242

Mihai-Eminescu.Ro